

אמרי שפר "קר"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך" ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד .

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד –סוף מעשה במחשבה תחילה את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש –כרך ראשון על חומש בראשית

להזמנה:

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אדם נולד עם מידות שאינן טובות, וכמ"ש הפסוק (איוב יא, יב) "עיר פרא אדם יולד", ולכן נולד האדם בלתי מהול, הכל כדי להורות "שאדם צריך תיקון", אין אדם מושלם, כך צורת הבריאה, יש מידת גאווה, קמצנות, שררה... אך עלינו מוטל לעמול ולתקן, 'אדם לעמל יולד', וכן כתיב (בראשית ב, טו): ויקח את האדם ויניחהו בגן עדן לעובדה ולשומרה. והבן. וכשאינן אדם עמל אזי נדמה לו: שאני טוב – והעולם רע.

אומר היה "היהודי" ז"ל מפשיסחא: מיום שנברא האדם הוא עמל למען בניו וכאשר יגדלו בניו גם הם עמלים בשביל בניהם וכך הלאה... וכך עובדים הם כבר אלפי שנים בשביל הבנים! ואני שואל, היכן הוא אותו הבן המאושר שלמענו אנו עמלים אלפי שנים?!

"אומר 'הלבוש' כשאדם אוכל ארוחה דשנה, אכל את המנה הראשונה את הדגים, ועובר למנה העיקרית, טעם הדגים נעלם בטעם הבשר, וכשאוכל את הלפתן טעם הבשר נעלם ונשאר הטעם של המנה האחרונה, באוכל טעם מבטל טעם, אבל בתורה הטעם של אתמול מצטרף לטעם של היום והטעם של אתמול והיום מצטרפים לטעם של מחר, הערבות של תורה, זוהי מתיקות של תורה שמלווה אותנו תמיד.

אם אחד מצווה שלאחר פטירתו יפרנסו מכספו תלמיד חכם, הרי גם לאחר מותו הוא ממשיך להתעלות על ידי התורה שלומד אותו תלמיד חכם. שמח זבולון בצאתך - בצאתך מהעולם הזה, כי ויששכר באהליך יושב ולומד מכספך, וזכויותיך מתרבות]. רבינו חיים יוסף דוד אזולאי זי"ע, 'החיד"א'

אמר הבעש"ט הק' זי"ע ותשלך אמת ארצה (דניאל ח, יב). ותמוה לכאורה מרגלית טובה זו, חותמו של הקדוש ברוך הוא מתגוללת בעפר ולמה אין איש מרים אותה מן הארץ – אלא משום שאי אפשר להעלות את המרגלית מן הארץ מבלי שהאדם יכופף את עצמו תחילה. ואין איש מוכן להנמיך את קומתו.

אמר הגרי"ז: מצות הביטחון בה', אין פירושה להתעלם מן המצב בדרך הטבע, חובת הבטחון היא להיות מודעים לכל הדברים החמורים ביותר שהמצב עלול להביא, ועם כל זה להיות שרויים בביטחון בה' ולסמוך עליו שהוא יציל אותנו מכל הדברים הקשים הללו!

אמרו חז"ל: אין לך כל עשב ועשב שאין לו מלאך ברקיע שמכה אותו ואומר לו: גדל. על כל המינים שולט המלאך ואומר להם "גדל", מלבד ארבעת המינים, שעליהם אין שום מלאך ושר השולט עליהם, אלא הם גדלים אך ורק בהשגחתו ית'. (מגלה עמוקות)

אנחנו חייבים לוותר על כמה דברים במטרה לקבל את מה שאנחנו הכי רוצים בחיים.

אָסוּר לְכַבֵּס שׁוֹם דְּבָר אֲפִלּוּ לְצַדִּיק הַמּוֹעֵד, אֲלָא אִם לֹא הָיָה אֲפֹשֶׁר לוֹ בְּשׁוֹם אֶפֶן לְכַבֵּס קֹדֶם יוֹם טוֹב. וְכֵן מִטְּפָחוֹת שְׁמֵלֶפֶּיךָ בָּהֶן אֵת הַתִּינוּקוֹת, כִּינּוּן שְׁמִשְׁתֵּינִין תְּדִיר וְצָרִיכִין לָהֶן הַרְבֵּה מִמֶּה לְכַבֵּס, וַיִּזְהָרוּ לְכַבֵּס בְּצִנְעָה.

"אשר עשה הא-לוקים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים" (קהלת ז', כ"ט) האדם נברא "ישר", אלא שמעשי העבירה והרגליה - "חשבונות רבים" - מעוותים את "יושרו" של האדם. לאחר ימי הדין, שבהם הזדכך והתכפר האדם, חוזר ונעשה שוב כפי שהיה בראשית ברייתו - "אדם ישר". וכאשר שב האדם להיות "ישר", או אז מתעוררת בו ה"שמחה". "ולישרי לב - שמחה" (שפת אמת)

בגמ' בבא מציעא דף נט/א "דאמר להו רבא לבני מחוזא אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו" דהיינו שרבא ציווה לכבד את נשותיהם בשביל שיתעשרו, שכשמכבד האדם את אשתו הרי זה סגולה לעשירות. ומה הטעם? שמעתי לפרש בזה שהיות והאשה נתקללה שהאיש ימשול בה, והאיש נתקלל בזיעת אפך תאכל לחם, אומרים מן השמיים אם אתה אינך לוחץ עליה את קללתה של "והוא ימשול בך" והנך מכבדה ומוקירה, כמדה כנגד מדה אף לא ילחצו עליך את קללתך של "בזיעת אפך תאכל לחם" ותזכה לעשירות ...

בבית המקדש אסור היה לאדם לישון (תמיד כו, א), ואילו בסוכה השינה היא מעיקר המצווה. הקדוש ברוך הוא מבקש כביכול: אינני רוצה רק את שעות התפילה הרוחניות שלך. הבא אלי גם את הארוחות, את המנוחה ואת הגשמיות שלך. אני רוצה אותך - את כולך!". הסוכה היא חיבוק של אהבה.

ביום שמחת תורה, עת נאחז את ספרי התורה בזרועותינו ונרקוד לכבודה של תורה, נשווה לנגד עינינו את המסר הנצחי החקוק בין קצוותיה. אנו מסיימים ב"נִקְבֵּר אֹתוֹ בַּגִּי'א" ופותחים מיד ב"פְּתִיחוֹת עוֹר נִילְבָּשֵׁם". סיום ופתיחה זו מעידים על מהות שמחתנו, שמחה על תורה המדריכה

אותנו לחמלה, לנשיאה בעול עם הזולת ולאהבת ישראל. בבואנו לחדש את מעגל השנה ולהתחיל מחדש "בְּרֵאשִׁית", נזכור שהתנאי לקבלת עול מלכות שמים ואור התורה הוא הכשרת הלב להיות כלי קיבול ראוי. והכל באמצעות זיכוכ המידות והרבצת חסד בין אדם לחברו (הרב חגי ולוסקי)

בפירוש רש"י בפרשת השבוע, על הפסוק 'שמח זבולון בשכר באהלך', נמצא המקור ל'הסכם שותפות יששכר זבולון'. זבולון היה עוסק במסחר, ותומך בכספו בזבולון שישב באוהלה של תורה. הסכם זה מעוגן בהלכה הפסוקה למעשה (שו"ע יו"ד, סי' רמו) שכל מי שאין לו יכולת לעסוק בתורה, יכול לקיים שותפות עם לומד תורה, שהוא יספק לו את צרכיו, ובכך ייחשב כאילו הוא עצמו למד תורה.

"בראשית ברא א-לוקים את השמים ואת הארץ" הפסוק שלפנינו מורכב משבע מלים ועשרים ושמונה אותיות. במקביל, גם השבח הנשגב: "יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא" כולל בתוכו שבע מלים ועשרים ושמונה אותיות. על כך דרשו חכמים, שכל העונה 'אמן יהא שמיא רבא' בכוונה - כאילו נעשה שותף לקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.

בשם השל"ה הקדוש מובא, שכל אדם צריך לומר בסוף התפלה פסוק שבו מופיע שמו. במידה ויש לו פסוק שבו מופיע השם במפורש מה טוב, ואם לאו - יאמר פסוק המתחיל באות שמתחילה את שמו ומסיים באות המסיימת את שמו. לדוגמא אדם ששמו הלל צריך לומר את הפסוק: "הקשיבה לקול שועי מלכי וא-לקי כי אליך אתפלל", המתחיל באות ה' ומסתיים באות ל. הסיבה לאמירה זו היא כיון שביום המיתה, בעת שיעמוד האדם לדין על כל מעשיו, תכנס ללבו אימה נוראה, ומרב פחד הוא עתיד לשכוח את שמו, ואותו פסוק יזכיר לו זאת.

בשעה שברא הקב"ה אדה"ר, היה מוטל לפניו כגולם, אמר, באיזה מקום אני נופח בו נשמה, אם בפיו הוא מספר בו לה"ר, אם בעיניו הוא מרמז בהן לדבר עבירה, אם באזניו הוא שומע בהן גדופין וחרופין, אלא אני רואה מקום יפה באדם שהוא דרך אפים, מה האף הזה פולט את הזוהמא וקולט ריח טוב, כך הצדיקים בורחים מן העבירה שריחה רע ומדבקין בד"ת שריחה נודף.

בתפילה אנחנו אומרים "היום הִרְתָּ עוֹלָם". "הרת" זה מלשון הריון ולידה - לא רק שהעולם נולד מחדש, כל אחד מאיתנו צריך להיוולד מחדש! בכל אחד מאיתנו יש חלקים שלמים שעדיין לא נולדו, כוחות וכישרונות שעוד לא גילינו. אדם יכול לחיות שנים, ובתוכו מחכה אדם שלם שרק מתחנן: "תוציא אותי לאוויר העולם!"

דוד המלך אומר: "הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱ-לֹהֵי וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ" (": תהילים יט' פסוק ב) "הבריאה לכשעצמה מעידה על הבורא. הבה נתבונן קצת יותר מסביבנו ונתפעל מגודל הטבע המדהים שברא ה' בעולמינו ונגיע מתוך הכרה לאמונה אמתית ושלימה במי שאמר והיה העולם.

הבעל שם טוב הק' ראה יהודי כפרי שהיה מהדר לשבת בסעודה שלישית עם מנין, ושאלו הבעל שם טוב למה אתה צריך את המניין. והשיב, שהרי בשעת יציאת נשמה יש ענין וסגולה שיהיו אז מנין יהודים, ושלוש סעודות הוא זמן יציאת נשמה יתירה ורוצה אני שתצא בעשרה יהודים.